

на дѣсния флангъ и до негдѣ въ тилъ на сръбскитѣ позиции. Храбритѣ защитници на Княжевацъ, притиснати силно отъ фронта и заплашвани да имъ се пресече пътя на отстъпванието, бѣхъ принудени да отстъпятъ отъ позициитѣ си.

Града Княжевацъ лѣжи въ единъ долъ, въ който се събиратъ теченията на Свърлишкия и Търговишкия Тимокъ. Той не прѣдставлява отъ себѣ си никакви згоди за одбрана. Отъ врѣдъ е заобиколенъ съ височини, които командуватъ надъ него. Само отъ къмъ северната си страна по долината на Тимокъ има поле. Поради това, види се, той и се зае отъ отстъпвающитѣ войски за отбрана, а просто се напусна и остави на разположение на турцитѣ.

Заедно съ сръбскитѣ войски отстъпихме и ний. Къмъ 6 часа вечерята минувахме прѣзъ града. На войскитѣ, които минаваха прѣзъ града бѣше позволено да си взематъ отъ военнитѣ фурни хлѣбъ кой колкото иска. Даже не се запрѣтваше и разграбванието на дюкянитѣ. Княжевацъ още на 16-й Юлий бѣше съвсѣмъ напустнатъ отъ населението си. Само военното интендантство, телеграфо-пощенското управление и военната болница се намираха въ него. Бавението на турцитѣ прѣзъ послѣднитѣ нѣколко дни, улесни жителитѣ му да могатъ да си изнесатъ по скъпитѣ нѣща отъ града.

На мръкване града бѣше вече съвсѣмъ упразненъ, но турцитѣ не смѣяха още да го взематъ. Тѣ се спрѣха на височинитѣ надъ него отъ къмъ южната и западната страна. Предполагаха, види се, че града е заетъ отъ войскитѣ, и не желаяха да се изложватъ на едно сбивание изъ градскитѣ улици.

Сръбскитѣ войски отстъпиха къмъ селото Слатина по шосето за гр. Алексинацъ. Вечерята бѣхъ оставени аванпости задъ Княжевацъ, които да замаскиратъ отстъпванието на Хорватовичевия отрядъ. Въ частитѣ, които заемаха аванпоститѣ влазаше и нашата чета, която имаше участъкъ върбалака при съединението на двата Тимока до моста на шосето.